

8. SPECIFIEKE INDUSTRIËLE SECTOR VAN DE CARROSSERIEËN

1. Beschrijving van de activiteit

In het algemeen worden twee types van hoofdactiviteit uitgevoerd in een carrosseriewerkplaats : enerzijds het herstel van plaatwerk, zoals het weer recht trekken, het uitdeuken, zagen, lassen, maar ook het afdichten, het gladschuren, ... en anderzijds de oppervlaktebehandeling die bestaat uit het aanbrengen van de grondlagen en de deklaag van de lak.

Tussen het binnenkomen en het weer verlaten van een carrosseriewerkplaats maakt een voertuig opeenvolgende fasen door waarin het verschillende bewerkingen ondergaat die gewoonlijk worden uitgevoerd in drie werkzones. We geven een beknopt overzicht van dit verloop.

.1.1.Zone voor plaatwerk

Op deze plek wordt het plaatwerk weer rechtgetrokken en uitgedeukt, om de vorm ervan te herstellen. De sterk beschadigde onderdelen worden vervangen door andere en soms gelast. Deze mechanische werkzaamheden vereisen de hulp van krachtige werktuigen, zoals hamers, vijzels of snijschijven.

.1.2.Zone voor voorbereiding

Hier bestaat de bewerking van het plaatwerk uit een minutieuze voorbereiding van de oppervlakte zodat deze kan worden gelakt. Voorafgaande bewerkingen worden uitgevoerd, zoals schoonmaken, afbijten, afdichten en afschuren.

Door plaatsgebrek worden deze twee eerste zones vaak op dezelfde plek ondergebracht, onder de gemeenschappelijke noemer "zone voor voorbehandeling".

.1.3.Zone voor lakwerk

Deze zone is exclusief voorbehouden voor het aanbrengen van de grondlagen (plamuur en grondlak) en het aanbrengen van de lak. Deze zone komt overeen met de spuitcabine en vormt het zenuwcentrum van de werkplaats. De kwaliteit van het "lakwerk" is sterk afhankelijk van de kenmerken van deze cabine : reinheid en stofvrijheid, snelheid van luchtcirculatie en -verversing, temperatuur, ... Geen enkele bekleding mag worden aangebracht buiten de spuitcabine. Bij deze drie hoofdzones komt een lokaal dat speciaal en exclusief is ingericht voor de bereiding van de juiste lak net voor deze wordt aangebracht : het laboratorium. Op deze werkplaats voegt de carrossier bepaalde chemische producten (verharders, verdunners, ...) bij de lak, voert hij de vermengingen uit die nodig zijn om de gewenste kleur te verkrijgen en bereidt hij, op basis van een voorraad, de beperkte hoeveelheid die nodig is voor de herstelling van een voertuig.

2. Sociaal-economische informatie

In het Brussels Gewest zijn er ongeveer 300 carrosseriewerkplaatsen die zijn uitgerust met een spuitcabine en waarvan de hoofdactiviteit bestaat uit het lakken van voertuigen. Dit aantal heeft echter slechts een benaderende waarde. Tal van "kleine werkplaatsen" zijn niet geregistreerd omdat ze geen spuitcabine hebben. Voor andere vormen de carrosseriewerkzaamheden een bijkomende bewerking naast andere activiteiten van de autosector zoals de garages voor mechanische herstellingen, de winkels voor verkoop/aankoop of de grote taxi-, bus- en autocarbedrijven.

3. Milieu-informatie

.3.1.De potentiële impact op het milieu en de leefomgeving

De carrosseriewerkplaatsen liggen gewoonlijk in een stedelijke omgeving, in alle wijken van de stad, soms zelfs in huizenblokken. Als ze slecht worden uitgebaat, kunnen ze vervuiling van de lucht, de bodem en het water veroorzaken en geur- en geluidshinder en trillingen meebrengen voor de omwonenden.

.3.1.1. Lucht en geuren

In de carrosserieën kunnen vrij hoge hoeveelheden lak zitten, evenals andere producten die organische solventen bevatten. Zo is het belangrijkste effect van de dagelijkse werking van de carrosseriebedrijven de uitstoot in de lucht van dampen die vluchtige organische stoffen (VOS) worden genoemd.

Lokaal brengt dit kenmerkende geuren mee in de nabijheid van dit type van installaties. Indien ze overdreven zijn, vormen deze ongewenste geuren een hinder voor de buurt, ook al verdwijnen ze vrij snel (diffuse vervuiling beperkt in de tijd).

.3.1.2. Lawaai

Bepaalde carrosseriewerkzaamheden - zoals het doorsnijden, het boren, het zagen, het lassen, het uitdeuken - die worden uitgevoerd in de zones voor plaatwerk en/of voor voorbereiding, zijn van nature lawaaiërie activiteiten. Ze vormen de grootste bron van geluidshinder voor de buurt.

Op de tweede plaats veroorzaken de installaties voor luchtafzuiging en -behandeling in de lakcabines soms geluidshinder doordat ze een doorlopend achtergrondgeluid produceren.

De vrij frequente bewegingen van de sleepwagens met de voertuigen vlakbij de werkplaats vormen eveneens een niet te verwaarlozen bron van geluidshinder.

.3.1.3. Gevaarlijk afval

Naast het klassieke afval (papier, glas, verpakkingsafval, ...) brengen de activiteiten van een carrosseriewerkplaats gevaarlijk afval voort. Dit afval is van twee types : vloeibaar afval zoals restjes van solventen en lak, vernis, verdunners, verharders, ... en vast afval zoals gebruikte filters, lege potten, vuile doeken, schuurpapier, vervuild materiaal, resten en stof van het schuren, ...

Doordat het gevaarlijk is kan dit afval niet om het even hoe worden afgevoerd of bewaard. Een specifieke verwerking en een strikt beheer is aangewezen om risico's voor de volksgezondheid en problemen van vervuiling of besmetting van het omliggende milieu te vermijden. Alle als gevaarlijk afval aangeduid afval moet de juiste circuits volgen voor valorisatie of verwijdering, m.a.w. dit afval moet worden opgehaald door een ophaler die erkend is in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.

.3.1.4. Vervuiling van bodem en water

Het risico van een vervuiling door de doorsijpeling van gevaarlijk afval naar de bodem en, vervolgens, naar de grondwaterlagen, is niet zo groot. De vloer van een carrosseriewerkplaats is immers gewoonlijk dicht en ondoordringbaar.

Wat het afvalwater betreft, is het formeel verboden gevaarlijke producten te lozen in de riolering. Solventen, detergents, verdunners en restjes vernis en lak moeten worden toevertrouwd aan de ophalers van gevaarlijk afval.

Het restwater van de schoonmaak van de vloer en het materiaal bevat stof en deeltjes van verschillende aard. Om die reden moet het in bepaalde situaties (afvoer van grote hoeveelheden, zware vervuiling, ...) worden opgevangen en behandeld door sedimentatie, door een decanteertoestel-olieafscheider of soms door een zuiveringsstation.

.3.1.5. Brand en veiligheid

De producten die worden gebruikt in de carrosseriewerkplaatsen zijn zeker aanwezig in vrij grote hoeveelheden. Maar tegenwoordig houdt het gebruik en de opslag van deze vluchtige of ontvlambare verbindingen nog slechts een laag risico in, dankzij de evolutie van de technische middelen (metalen veiligheidskasten bijvoorbeeld).

Om de veiligheid van de buurt te garanderen, wordt het risico van brand en ontploffingen tot een minimum herleid door zeer strenge exploitatievoorwaarden.

.3.2.De risico's voor de gezondheid van de mens

Het belangrijkste gezondheidsprobleem dat verband houdt met de carrosseriewerkplaatsen is de aanwezigheid van vluchtige organische stoffen (VOS) in de gebruikte producten.

De effecten van deze VOS'en zijn uiteenlopend, afhankelijk van de pollutanten en de blootstellingsgraad : ze gaan van een eenvoudige reukhinder en irritatie tot een vermindering van het ademhalingsvermogen en zelfs carcinogene effecten. De VOS'en vormen eveneens broeikasgassen (methaan) en spelen een rol in het proces van de vorming van troposferische ozon en van aantasting van de ozonlaag.

.3.3.Een beeld van de ondervonden gevolgen : de klachten

Tussen 1993 en 2001 heeft de afdeling Inspectie en Toezicht van het BIM 100 dossiers behandeld ten gevolge van een of meer klachten of inbreuken met betrekking tot deze activiteit : 53 % had betrekking op problemen die verband houden met geuren of een vervuiling van de lucht, 23 % op lawaai en trillingen, 14 % of afvalstoffen en 10 % op andere problemen. In dezelfde periode heeft de afdeling Inspectie eveneens 147 controledossiers in deze sector behandeld. Deze dossiers hebben hoofdzakelijk betrekking op de verwijdering van gevaarlijk afval en op de naleving van de voorwaarden van de milieuvergunning.

.3.4.De reële druk die in het algemeen wordt toegeschreven aan de sector

De uitstoot in de lucht die verband houdt met de carrosseriewerkplaatsen wordt berekend in de fiche "Atmosferische emissies tengevolge van de specifieke industriële sector van de carrosserieën" (schriftje Lucht).

In 2000 waren alle Brusselse carrosseriewerkplaatsen samen verantwoordelijk voor de jaarlijkse uitstoot van ongeveer 120 ton VOS, wat iets meer is dan één procent van alle VOS-emissies (methaan niet inbegrepen) in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.

Hoewel de emissies die toe te schrijven zijn aan de carrosseriewerkplaatsen slechts een gering percentage uitmaken van de gewestelijke emissies, is een studie van deze sector noodzakelijk, omwille van de verspreiding van de activiteit over het Brusselse stadsweefsel en gelet op de impact van de uitgestoten pollutanten op de gezondheid. De grootte van de uitstoot zegt evenwel niets over de effectieve blootstelling aan een pollutant, waarin zowel de blootstellingsduur als de afstand van de emissiebron ten opzichte van de persoon een rol spelen.

4.Wettelijk kader

.4.1.De wetgeving met betrekking tot de milieuvergunning

De milieuvergunning is verplicht voor de exploitatie van alle installaties die opgenomen zijn in de lijst van de "ingedeelde inrichtingen". Ze vormt een administratieve toelating die de technische voorwaarden van de werking van een ingedeelde inrichting vastlegt met het doel het milieu, de gezondheid en de veiligheid van de bevolking te beschermen.

De wetgeving over de milieuvergunningen is de volgende :

- Ordonnantie van 5 juni 1997 betreffende de Milieuvergunningen (Belgisch Staatsblad van 26/06/97) ;
- Ordonnantie van 6 december 2001 houdende diverse wijzigingen betreffende de milieuvergunningen (Belgisch Staatsblad van 02/02/02)
- Ordonnantie van 22 april 1999 tot vaststelling van de ingedeelde inrichtingen van klasse IA (Belgisch Staatsblad van 05/08/99)
- Besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering van 4 maart 1999 tot vaststelling van de ingedeelde inrichtingen van klasse IB, II en III (Belgisch Staatsblad van 07/08/99)

De exploitatie van een carrosseriewerkplaats vereist een milieuvergunning van klasse IA of IB afhankelijk van het type van activiteit dat wordt uitgeoefend en het type van uitrusting dat wordt gebruikt.

Deze vergunning omvat de verplichte maatregelen die moeten worden getroffen om de risico's van vervuiling

zoveel mogelijk te beperken en om de buurt te beschermen. Deze vergunning heeft betrekking op de hoofdrubriek, die rechtstreeks verband houdt met de activiteit in kwestie (lakcabine, bijvoorbeeld), op de secundaire rubrieken die verband houden met de opslag van de producten, de opslag van het afval en de andere activiteiten zoals garage, garage, carwash, benzinstation of verkoop, evenals op de bijkomende rubrieken die verband houden met de activiteiten verwarming, verluchting, airconditioning, parking, ...

Wij hebben getracht een overzicht te geven van de verschillende rubrieken die in aanmerking kunnen komen op het niveau van de autosector, zowel de hoofdrubrieken als de secundaire rubrieken. De bijkomende rubrieken werden niet opgenomen.

Tabel 8.1 : Activiteiten van de autosector die in aanmerking komen voor indeling

Rubriek		
N°	Benaming	Kommentaar
138	Werkplaats voor mechanisch, pneumatisch of elektrostatisch aanbrengen van bedekkingsmiddelen Niet in een andere rubriek vermelde inrichtingen voor het bewerken van materiaal-oppervlakken, voorwerpen of producten met behulp van organische solventen, met name voor de aanmaak, het bedrukken, het bekleden, het ontvetten, het waterdichtmaken, het lijmen, het verven, het reinigen of impregneren, met een solventenverbruik van meer dan 150 kg per uur of meer dan 200 ton per jaar	verf of vernis spuiten
154	Opslagplaatsen voor vernis of celluloseverven en andere soorten ontvlambare vernis of verven : meer dan 500 l...	
121	Opslagplaatsen voor gevaarlijke stoffen...	verschillende producten
88	Opslagplaatsen voor ontvlambare vloeistoffen	motorbrandstoffen-tanken en ook verfsolventen
72	Gashouders, opslagplaatsen voor vaste recipiënten van samengeperst, vloeibaar gemaakt of in oplossing gehouden gassen, (met uitzondering van opslagplaatsen voor handelsbutaan en -propan en hun mengsels) met een totale inhoud in liters : groter dan 300 liter	LPG-tank
12	Inrichtingen voor het wassen van voertuigen of van hun aanhangwagens...	Car-wash
13	Werkplaatsen voor het plaatsen van hulpstukken voor voertuigen (open dak, beglazing, schokdempers, alarm-installaties, air-conditioning, hifi,...), werkplaatsen voor het onderhoud (olieverversing, afstellen van de motor, afstellen van de stuurgeometrie, vervangen van banden, schokdempers,...)	Garage
150	Al dan niet overdekte opslagplaatsen voor nieuwe voertuigen, tentoonstellings-ruimten voor nieuwe voertuigen (met uitzondering van al dan niet overdekte parkeerterreinen), met plaats voor meer dan 3 parkeerplaatsen.	Show room
68	Garages, overdekte parkeerplaatsen waar motorvoertuigen worden geparkeerd voor : 10 tot en met 200 wagens of aanhangwagens.	
224	Garages, overdekte parkeerplaatsen waar motorvoertuigen worden geparkeerd met meer dan 200 voertuigen of aanhangwagens.	
152	Openluchtparkeerterreinen voor motorvoertuigen buiten de openbare weg met plaats voor : 10 tot en met 200 auto's of aanhangwagens...	
233	Parkeerterreinen in open lucht voor motorvoertuigen van meer dan 200 plaatsen.	
151	Al dan niet overdekte opslagplaatsen voor afgedankte en uit de omloop genomen voertuigen of autowrakken, tentoonstellingsruimten voor afgedankte voertuigen (met uitzondering van al dan niet overdekte parkeerterreinen), met plaats voor meer dan 3 voertuigen.	
47	Opslagplaatsen voor inerte ongevaarlijke afvalstoffen (namelijk papier, karton, schroot, kunststof, opveegsel, glas, lompen, bouwafval, ...) met een voor opslag bestemde totaaloppervlakte : van meer dan 100 m²	Overschotten : papier, karton, kunststoffen
45	Opslagplaatsen voor • ongevaarlijke en niet-inerte afvalstoffen (niet-inerte afvalstoffen uit de industrie, uit de landbouw,...) met een voor opslag bestemde totaaloppervlakte groter dan 100 m² • gevaarlijke afvalstoffen (met uitzondering van de afvaloliën uit rubriek 80) met een capaciteit tussen 100 tot en met 500 ton.	Resten van inkt, films, gebruikten solventen, fotochemicaliën, ...
80	Opslagplaatsen voor afvaloliën, met een capaciteit: van meer dan 60 liter...	
74	Opslagplaatsen voor verplaatsbare recipiënten van samengeperst gas	gasflessen
71	Luchtcompressoren met een hoger vermogen dan 2 kW...	

4.2. De specifieke sectorale wetgeving

Naast de milieuvergunning is een specifieke wetgeving voor de carrosseriesector van toepassing in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest :

- Richtlijn 1999/13/EG van de Raad van de Europese Unie van 11 maart 1999 inzake de beperking van de emissie van vluchtige organische stoffen (VOS) ten gevolge van het gebruik van organische oplosmiddelen bij bepaalde werkzaamheden en in installaties.
- Besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering van 8 november 2001 tot vaststelling van de

exploitatievoorwaarden voor bepaalde installaties voor het overspuiten van voertuigen of voertuigonderdelen (transpositie van richtlijn 1999/13/EG); dit besluit wordt op dit moment gewijzigd.

- Besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering van 8 november 2001 tot vaststelling van de exploitatievoorwaarden voor bepaalde installaties in de voertuigcoatingindustrie (transpositie van richtlijn 1999/13/EG); dit besluit wordt op dit moment gewijzigd.
- Ordonnantie van 25 maart 1999 betreffende de beoordeling en de verbetering van de luchtkwaliteit.
- Ordonnantie van 17 juli 1997 betreffende geluidshinder in een stedelijke omgeving en drie uitvoeringsbesluiten.
- Ordonnantie van 7 maart 1991 betreffende de preventie en het beheer van afvalstoffen en de uitvoeringsbesluiten ervan.
- Besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering van 16 september 1999 tot wijziging van het besluit van 19 september 1991 van de Executieve van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest houdende regeling van de verwijdering van gevaarlijke afvalstoffen.
- Besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering van 9 mei 1996 tot vaststelling van een indicatieve lijst van gevaarlijke afvalstoffen.
- Besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering van 30 januari 1997 betreffende het afvalregister.
- Ordonnantie van 29 maart 1996 tot instelling van een lozing op het afvalwater.
- Koninklijk Besluit van 11 juli 1989 tot vaststelling van de sectorale voorwaarden voor de lozing, in de gewone oppervlaktewateren en in de openbare riolen, van afvalwater, afkomstig van de bedrijven voor werktuigbouw, koudbewerking en oppervlaktebehandeling van metalen...

4.2.1. Ordonnantie betreffende de strijd tegen geluidshinder in een stedelijke omgeving

Op 23 oktober 1997 publiceerde het Belgisch Staatsblad de ordonnantie van 17 juli 1997 betreffende de strijd tegen geluidshinder in een stedelijke omgeving. De Brusselse Hoofdstedelijke Regering heeft drie besluiten aangenomen in toepassing van deze ordonnantie :

- Besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering van 21 november 2002 tot vastlegging van de controlemethode en omstandigheden voor geluidsmetingen;
- Besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering van 21 november 2002 betreffende de strijd tegen het buurtlawaaï;
- Besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering van 21 november 2002 betreffende de strijd tegen de geluids- en trillingenhinder voortgebracht door de ingedeelde inrichtingen.

Het besluit betreffende de ingedeelde inrichtingen (wat het ARAB "gevaarlijke, ongezonde of hinderlijke inrichtingen" noemde) heeft dus betrekking op een groot aantal bedrijven in het Gewest : alle bedrijven die moeten beschikken over een milieuvergunning (vroeger een exploitatievergunning) en al degene die gebonden zijn aan een eenvoudige aangifte (klasse III).

Dit besluit legt het maximale geluidsniveau vast dat mag worden voortgebracht door installaties. Dit niveau is afhankelijk van de periode van de dag (overdag, avond of nacht) en van de zone waarin de inrichtingen zich bevinden. De vereisten zijn veel strenger wanneer de onderneming gevestigd is in een woonzone of in een sterk gemengde zone. Een verklaring voor deze "strengheid" is dat het noodzakelijk is een vermenging van functies te garanderen in de stad.

4.2.2. Europese richtlijn 1999/13/EG inzake de beperking van de emissie van vluchtige organische stoffen

De carrosseriesector is een van de sectoren die oplosmiddelen gebruiken; deze sector valt dan ook onder de Europese richtlijn 1999/13/EG inzake de beperking van de emissie van vluchtige organische stoffen (VOS).

Op 11 maart 1999 heeft de Raad van de Europese Unie de "Richtlijn inzake de beperking van de emissie van

vluchtige organische stoffen (VOS) ten gevolge van het gebruik van organische oplosmiddelen bij bepaalde werkzaamheden en in installaties" aangenomen. Deze richtlijn beoogt de VOS-emissies in het milieu en de mogelijke directe en indirecte gevolgen voor de menselijke gezondheid te voorkomen of te verminderen, door grenswaarden vast te leggen voor de uitstoot van deze stoffen en exploitatievoorwaarden op te leggen voor industriële installaties waarin organische oplosmiddelen worden gebruikt.

Bijlage I van de richtlijn omvat de lijst van industrieën die organische oplosmiddelen gebruiken en die tot het toepassingsveld van de richtlijn behoren. De activiteiten in kwestie zijn bijvoorbeeld de drukkerijen, de carrosserieën, de bekledingswerkzaamheden, het overspuiten van voertuigen of droogkuisinstallaties.

Bijlage IIA geeft de grenswaarden voor de emissies (die van toepassing zijn op de restgassen en de diffuse emissies en/of op de totale emissies) voor deze verschillende industriële activiteiten. Bijlage IIB van de richtlijn geeft de modaliteiten voor invoering van een verminderingsschema. Dit moet de exploitant de mogelijkheid bieden om met andere middelen een vermindering van de emissies te bereiken die gelijkwaardig is aan de vermindering die hij zou bereiken door de emissiegrenswaarden toe te passen. De betrokken industriële operators kunnen de richtlijn op 2 manieren naleven :

- ofwel voldoen ze aan de emissiegrenswaarden (vastgelegd in bijlage IIA) door geschikte uitrustingen voor vermindering van de emissies te installeren;
- ofwel passen ze een verminderingsschema toe (voorgesteld in bijlage IIB) dat leidt tot een gelijkwaardig emissieniveau (vervanging van de conventionele producten die veel oplosmiddelen bevatten door producten die weinig oplosmiddelen bevatten, of zelfs producten zonder oplosmiddelen en/of een verhoging van de doeltreffendheid van het gebruik van de droge extracten).

De richtlijn bepaalt overigens dat de oplosmiddelen die stoffen bevatten die ernstige gevolgen zouden kunnen hebben voor de gezondheid worden vervangen, in de mate van het mogelijke, door minder gevaarlijke stoffen. Voor deze gevaarlijke stoffen worden strengere emissiewaarden voorzien.

De Lidstaten moeten de wetgevende, regelgevende en administratieve bepaling van kracht maken die nodig zijn om te voldoen aan de VOS-richtlijn voor 1 april 2001 ten laatste. Deze richtlijn wordt van kracht op 1 januari 2002 voor de nieuwe installaties. De bestaande installaties moeten voldoen aan de richtlijn ten laatste op 31 oktober 2007.

Bij de invoering van een verminderingsschema moeten de exploitanten de totale emissies van hun exploitatie terugbrengen tot een lager niveau, "emissierichtwaarde" genoemd, dat overeenkomt met een percentage van de jaarlijkse referentie-emissies (de berekening hiervan en het toe te passen verminderingpercentage worden uitgelegd in de richtlijn). Hiervoor moet de volgende kalender worden gevolgd :

- de vermindering van de emissies moet, voor alle nieuwe installaties van de sector, worden bereikt in twee fasen, die zijn vastgelegd op 31/10/2001 (emissierichtwaarde x 1,5) en 31/10/2004 (emissierichtwaarde).
- voor de bestaande installaties wordt een bijkomende termijn van 4 jaar gegeven voor de tussenfase (31/10/2005) en van 3 jaar voor de eindfase (31/10/2007).

4.2.3. Ordonnantie tot instelling van een heffing op de lozing van afvalwater

In april 1996 (Ordonnantie van 29/3/96) werd in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest een jaarlijkse heffing op de lozing van afvalwater ingevoerd. Het gaat om een heffing die gebaseerd is op het principe "de vervuiler betaalt", en die een "bestemming" heeft, wat betekent dat de geïnde bedragen integraal in een fonds terechtkomen dat wordt aangewend voor de financiering van kunstwerken voor de opvang en de zuivering van water.

Er wordt een onderscheid gemaakt tussen enerzijds het "huishoudelijk" water, dat werd gebruikt voor de menselijke hygiëne, het koken, het schoonmaken van goederen en vergelijkbare toepassingen, en anderzijds het "ander dan huishoudelijk" water, dat wordt gebruikt door de industrie en door ondernemingen met 7 of meer werknemers voor de uitvoering van activiteiten in de sectoren die worden bedoeld in bijlage II van de ordonnantie (waaronder de carrosseriebedrijven).

De heffing die betrekking heeft op het water voor huishoudelijk gebruik is forfaitair vastgelegd op 34,71 eurocent/m³ geloosd afvalwater. Men gaat ervan uit dat het geloosde watervolume gelijk is aan het

gebruikte watervolume. Voor het "ander dan huishoudelijk" water houdt de heffing rekening met het volume en de vervuilende belasting van het geloosde water.

.4.2.4. Besluit van de regering van het BHG betreffende het afvalregister

Op 30 januari 1997 werd het besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering betreffende het afvalregister aangenomen. In dit besluit ("afvalregister") wordt bepaald dat een afvalregister moet worden bijgehouden :

- door elke producent van gevaarlijke of speciale afvalstoffen;
- door elke afvalbeheerder (elke persoon die afvalstoffen ophaalt of wegbrengt voor rekening van derden, zijn eigen afval wegbrengt naar een ander gewest of afvalstoffen verwerkt).

Alleen de afvalbeheerders zijn verplicht om elk kwartaal een aangifte van hun afvalregister te doen bij het BIM. Op basis van deze aangiften heeft het BIM een database over het afvalbeheer opgesteld die ze ook bijhoudt.

5. Acties van het BIM met betrekking tot de sector

.5.1. Reglementering

In het kader van de tenuitvoerlegging van richtlijn 1999/13/EG over de oplosmiddelen heeft het BIM overleg gepleegd met de sectoren waarop deze VOS-richtlijn betrekking heeft. Dit overleg had tot doel oplossingen aan te reiken voor preventie (keuze van andere oplosmiddelen, beter beheer, keuze van procédés die weinig oplosmiddelen nodig hebben), in de plaats van curatieve "end of pipe"-oplossingen (einde van de cyclus : zuivering, post-combustion,...). Ten gevolge hiervan werd een tiental besluiten aangenomen dat de exploitatievoorwaarden vastlegt voor de sectoren die vallen onder de VOS-richtlijn. De carrosseriesector valt onder twee besluiten die, enerzijds, de exploitatievoorwaarden vastleggen van bepaalde installaties voor het overspuiten van voertuigen of voertuigonderdelen en, anderzijds, de exploitatievoorwaarden vastleggen voor bepaalde installaties in de voertuigcoatingindustrie.

.5.1.1. De milieuvergunning

In 2001 heeft het BIM 23 milieuvergunningen afgeleverd voor de autoherstelwerkplaatsen die al dan niet een carrosserieactiviteit omvatten (op een totaal van 342 toegekende vergunningen).

.5.2. Onderzoek

In het Brussels Hoofdstedelijk Gewest werden zes industriële sectoren aangeduid als sectoren die het voorwerp moeten zijn van grondigere studies over hun luchtuitstoot (polluenten die worden beschouwd in het kader van de CORINAIR-inventaris). De keuze steunt op een toetsing van de activiteiten die polluenten kunnen voortbrengen aan de activiteiten die werkelijk vertegenwoordigd zijn in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest (geteld op basis van de afgeleverde milieuvergunningen).

Het gaat om benzinstations, drukkerijen, carrosseriebedrijven, droogkuisinstallaties, afvalverbrandingsinstallaties en installateurs van airconditioningsystemen.

De administratie heeft verschillende onderzoeken georganiseerd om een beter beeld te krijgen van de carrosseriesector : een eerste in 1994 dat erop gericht was de gebruikte technieken te beschrijven, een tweede in 1995 en 1996 om de VOS-uitstoot te kennen.

.5.3. Sensibilisering

Na de onderzoeken werd in 1994 een informatie- en sensibiliseringscampagne gevoerd voor de carrosseriesector in samenwerking met de beroepsfederaties. Een informatiesessie over de nieuwe technieken vond plaats. Zo'n 400 personen uit het vak waren aanwezig op deze informatieavond.

Een Gids met milieuadvies voor het Brusselse carrosseriebedrijf werd uitgegeven door het BIM in 1995. Eveneens in 1995 werd een prijs (eco-Iris) uitgereikt aan het meest milieuvriendelijke carrosseriebedrijf.

In 2000 gaf het BIM een informatiebrochure uit voor het grote publiek : "De carrosseriebedrijven" (reeks Ondernemingen en Leefmilieu).

.5.4. Heffingen en subsidies

Elke investering in materiaal met het doel de milieuprestaties te verbeteren, komt in aanmerking voor subsidies van de Dienst Economische Expansie van het Ministerie van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest

Bronnen

1. *BIM (1995) Guide-conseil environnement du carrossier bruxellois, D/1995/5762/30*
2. *Conventie BIM- ARIES (1997) : Etude sectorielle des émissions atmosphériques spécifiques : collecte de données liées aux émissions du secteur de la carrosserie*
3. *BIM, Afdeling Preventie en Milieuvergunningen, interne statistieken*
4. *BIM, Afdeling Inspectie en Toezicht, interne statistieken*
5. *BIM (2000), Carrosseriebedrijven - Ondernemingen en Leefmilieu - brochure voor het grote publiek, D/5762/2000/31*

Andere fiches in verband hiermee

Schriftje Lucht - Basisgegevens voor het Plan

- 9. Vluchtige organische stoffen
- 28. Inventarisatie van de atmosferische emissies het CorinAir model toegepast in Brussel
- 36. Atmosferische emissies tengevolge van de specifieke industriële sector van de carrosserieën
- 43. Synthese van de atmosferische emissies in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest
- 46. Typologie van de bedrijven : nomenclaturen met milieubelang

Schriftje Het Brussels Afval : gegevens voor het plan

- 25. Ophaling van gevaarlijk afval
- 33. Afvalbeheer in het Brussels Gewest

Schriftje Water in Brussel

- 9. De heffing op de lozing van afvalwater

Schriftje Economische activiteiten en leefmilieu

- 21. Typologie van de ondernemingen in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest: overeenkomst tussen de NACE-nomenclatuur en de ingedeelde inrichtingen
- 24. Ondernemingen en Milieuvergunningen

Auteur(s) van de fiche

DE VILLERS Juliette, MISSELYN Pascal, SQUILBIN Catherine, SQUILBIN Marianne